

РЕШЕНИЕ № 81
гр. Плевен, 23 Февруари 2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд на гр. Плевен – четвърти състав, в открито съдебно заседание на двадесет и пети януари две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПОЛИНА БОГДАНОВА-КУЧЕВА

при секретар В.М., изслуша докладваното от председателя административно дело № 990/2015 г. за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145, ал. 2, т. 1 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Й.А.Н. *** срещу писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. на директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи /ОД на МВР/-Плевен, имащо характер на решение по см. на чл. 34 във вр. с чл. 38 от ЗДОИ.

Според жалбоподателя оспореното решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на правилата на ЗДОИ и като цяло прегражда пътя за достъп до търсената информация. Твърди, че ответникът е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, а търсената информация е “обществена” и официална по см. на чл. 10 от ЗДОИ. Излага съображения, че е налице обществен интерес по отношение на търсената информация, като се позовава на Решение № 7 по к.д. № 1/1996г. на Конституционния съд и практика на Върховен административен съд. Счита, че при произнасянето си задълженият субект е нарушил материалния закон, тъй като в писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. липсвали мотиви, изискуеми съгласно чл. 38 от ЗДОИ, т.е. липсва посочване на фактическото и правно основание за постановения отказ. По същество моли за отмяна на писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. и връщане на делото като преписка с определяне на срок за произнасяне на административния орган.

По делото е постъпило становище от Директора на ОД на МВР-Плевен, според което исканата информация – трите имена на лицата, които са били ръководители на отдели/сектори “Пътна полиция”, представляват данни, попадащи в обхвата на чл. 1, ал. 1 от ЗЗЛД и по аргумент от чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ са изключени от приложното поле на ЗДОИ. Счита още, че не е налице хипотезата за “надделяващ обществен интерес” единствено поради това, че заявителят се е подписал като журналист. Извън което сочи, че търсената информация е била достъпна на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи, поради което искането по ЗДОИ било излишно. По същество моли за отхвърляне на оспорването.

В съдебно заседание, оспорваният не се явява и не се представлява. По делото е постъпило становище от упълномощен процесуален представител, в което по същество се преповтарят съображенията от жалбата. Претендиращи са разноските в размер на платената държавна такса за водене на делото.

Ответникът – Директорът на ОД на МВР-Плевен, редовно призван, не се явява и не изпраща представител.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима и подлежи на разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От доказателствата по делото се установява, че със заявление вх. № 812104-79/26.10.2015г. до Министъра на вътрешните работи, заявителят е искал да получи следната информация – трите имена на лицата, които са били ръководители на отдели/сектори “Пътна полиция” (или

техните еквивалентни структури) за всичките областни дирекции на МВР за периода 2000г.-2015г. Заявителят е пожелал информацията да бъде предоставена под формата на справка на хартиен носител.

С писмо рег. № 8121р-38543/29.10.2015г. заявлението е препратено на Областните дирекции на МВР и СДВР, за произнасяне по компетентност, при съображения, че търсената информация се съхранява и обработва в съответните структури на МВР. Същото писмо е изпратено и на жалбоподателя.

В писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. на директора на ОД на МВР-Плевен, имащо характер на решение по ЗДОИ, е изложено че: Съгласно чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ законът не се прилага за достъп до лични данни. Исканата информация (трите имена на лицата, които са били ръководители на отдели/сектори "Пътна полиция") представлявала лични данни и била защитена по ЗЗЛД. Посочено е още, че търсената информация (трите имена) представлява служебна такава, но предвид съдържанието на лични данни на трети лица, тя няма характеристиката на обществена информация и не може да бъде предоставена по реда и при условията на ЗДОИ. Именно писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. на директора на ОД на МВР-Плевен е предмет на спора по настоящето дело.

Настоящият състав намира, че писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г., има характер на решение по чл. 38 от ЗДОИ и съдържа отказ за предоставяне на обществена информация. Същото е неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и е немотивирано, поради което следва да бъде отменено.

По делото не се спори, че Областна дирекция на МВР е задължен субект по см. на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. Същият е задължен да предоставя обществена информация по см. на чл. 10 и чл. 11 във вр. с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на съответния орган. От съдържанието на заявление вх. № 812104-79/26.10.2015г. се установява, че се иска от задължения субект да предостави информация за трети лица - трите имена на лицата, които са били ръководители на отдели/сектори "Пътна полиция" (или техните еквивалентни структури) за всичките областни дирекции на МВР за периода 2000г.-2015г.

Обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Съгласно чл. 9 от ЗДОИ, обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации се дели на официална и служебна. Чл. 11 от ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации.

Както бе посочено по-горе, конкретно търсената информация с заявление вх. № 812104-79/26.10.2015г. е трите имена на лица, които са били ръководители на отдели/сектори "Пътна полиция" (или техните еквивалентни структури) за всичките областни дирекции на МВР за периода 2000г.-2015г.

Настоящият съдебен състав намира, че трите имена на лице, осъществяващо публични функции не попада в приложното поле на чл. 2, ал. 5 от ЗДОИ (ред. ДВ, бр. 97/2015г.). Вярно е, че съгласно § 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ "Лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. Вярно е също, че името е информация, която пряко се отнася до определено лице, чрез което то се идентифицира. В случая обаче се касае за лица, осъществяващи или осъществявали, в предходен период, публичноправни функции, поради което защитата на техните личните данни е значително занижена. Нещо повече, в случая не може да се касае и до нарушаване на Закона за личните данни. "Лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко. В случая се иска само и единствено трите

имена, без специфични признаци, граждански номера и пр., още повече, че данните са за длъжностните лица и са искани именно в това им качество, а не в качеството на физически лица. Самия ЗДОИ е предвидил защита при наличие на "лични данни" в търсената информация. Законодателят е предвидил нарочна процедура в чл. 31 от ЗДОИ, която е гаранция, както за законосъобразност на решението по чл. 34-38 от ЗДОИ, така и с оглед защитата на третите лица.

ЗДОИ определя строги правилата, съгласно които се осъществява правото на достъп до обществена информация на гражданите. В чл. 3 от ЗДОИ са посочени задължените субекти, които са длъжни да предоставят такава информация, нормата определя, че задължени субекти са всички "държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, наричани по-нататък "органите". Съгласно тази правна норма на закона, Директорът на ОД на МВР, доколкото съхранява и обработва информация е задължен субект по ЗДОИ. Задължените субекти са длъжни да се произнесат писмено по всяко искане за достъп до обществена информация. Този извод се налага при тълкуването на чл. 28, ал.2, съгласно който органите "вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение." Законът поставя и задължителни изисквания за форма и съдържание на решение за предоставяне или отказ до исканата информация /чл. 34 и 37-39 от ЗДОИ/. Задълженият субект е длъжен да отговори в определения 14 дневен срок от закона, дори ако счита, че не разполага с необходимата информация. Ако друг орган разполага с нея, законът възлага задължение на първоначално сезирания орган по чл. 32 от ЗДОИ, съгласно което той препраща заявлението до органа, който разполага с информацията, като уведомява за това заявителя.

В случая и доколкото се иска информация за трети лица, директорът на ОД на МВР-Плевен е бил длъжен да изпълни процедурата, разписана в чл. 31 от ЗДОИ, а именно да поиска изричното писмено съгласие на третите лица (всички изпълнявали длъжността началник сектор/отдел "ПП" за период от 2000г. до 2015г) в 7-дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24 от с.з. По делото не са представени доказателства, че искане по чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ до третите лица е правено, а и не се твърди, че същите са били запитани за изрично даване на съгласие. Вместо това административния орган едностранно е преценил, че търсената информация е защитена по см. на ЗЗЛД и с неясни съображения е отклонил искането с мотив, че не може да бъде удовлетворено по реда на ЗДОИ. Посоченото представлява съществено процесуално нарушение, доколкото не са изпълнени изискванията на чл.31 от ЗДОИ. Налице е и нарушение на изискването на закона за съдържание на административния акт, доколкото прекалено семплите мотиви нямат връзка с действителното фактическо положение и това води до извод за пълна липса на мотиви.

С оглед пълнота на изложението следва да бъде посочено, че в оспореното писмо липсва анализ на характера на търсената информация и на качеството на заявителя. Във всеки един случай, при извършване на преценка за съществуването на задължение за предоставяне на достъп до конкретна обществена информация, е необходимо да се установи кумулативното наличие на две предпоставки: субектът, до който е направено искането, да е сред лицата изчерпателно посочени в чл. 3 от ЗДОИ и информацията, която се иска, да представлява обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Според трайната съдебна практика понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или за нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ лица. От добиването на тази информация заявителят, който търси информацията следва да може да си състави мнение относно дейността на задължените по закона субекти, в случая сектор ПП при ОД на МВР-Плевен. Липсата на този елемент води до произволно и неправомерно по ЗДОИ търсене и добиване на всякакъв вид информация.

Налага се извода, че Директорът на ОД на МВР-Плевен е издал незаконосъобразен акт, при

липса на форма, допуснати съществени процесуални нарушения и липса на мотиви. Делото следва да бъде върнато като преписка на Директора на ОД на МВР-Плевен със задължителни указания за спазване на закона. При новото разглеждане на заявление вх. № 812104-79/26.10.2015г. задълженият субект следва да установи и мотивирано да посочи, търсената информация представлява ли “обществена информация” по см. на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Съхранява ли се в териториалната структура, ръководена от него. В случай, че търсената информация не се съхранява при него изрично да посочи къде може да бъде намерена, съответно да препрати заявлението по реда на чл. 32 от ЗДОИ. Доколкото търсената информация касае трети лица да изпълни процедурата по чл. 31 от ЗДОИ, като в случай на отказ по см. на чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ, то да изложи съображения за наличие или липса на “преобладаващ обществен интерес” по чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ.

Административен съд Плевен в настоящия състав намира, че следва да бъде определен срока за произнасяне на ответника по чл. 174 от АПК, като с оглед обема на търсената информация и периода от време от 2000г. до 2015г. за който се отнася, съдът намира, че е уместно срокът да бъде един месец от влизане в сила настоящето решение.

При този изход на делото и с оглед своевременно заявената претенцията за разноси в размер на платена държавна такса съд намира, че същата следва да бъде уважена в размер на 10 лева. Водим от изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 3 от АПК, Административен съд на гр. Плевен, четвърти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ писмо изх. № ЗДОИ-14/11.11.2015г. на директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи - Плевен, имащо характер на решение по см. на чл. 34 във вр. с чл. 38 от ЗДОИ.

ВРЪЩА преписката на Директора на Областна дирекция на министерство на вътрешните работи - Плевен за ново произнасяне по заявление вх. № 812104-79/26.10.2015г. на Й.А.Н., съобразно задължителните мотиви на съдебното решение. Срок за произнасянето 1 месец от влизане в сила на настоящето решение.

Решението подлежи на оспорване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в срок от 14 дни от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: /п/